

OPINIONS

'APPARATXIKI'
A LA BANQUETA
Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON
Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER
Lluís Bonada

13

L'ESTRANY CAS DEL
CONDOMINI ALTERNANT
Ferran Sáez

16

EN CAMPANYA
J. J. Pérez Benlloch

ORGASMES COLONIALS
Pere Martí

17

RÚSSIA JA NO ESTÀ DE MODA
Llibert Ferri

'FELIZ UNIÓN DE ARMAS
Y LETRAS'
Joan Marí

18

LA PARAULA PÚBLICA, 2
Joan F. Mira

98

José Luis Olivas va nàixer a Motilla del Palancar, Conca, fa quaranta-nou anys. Malgrat això, les complicacions del destí, i la seua capacitat per situar-se en el lloc adequat en el moment precís, han provocat que des de la setmana passada siga el nou president de la Generalitat Valenciana. De manera insòlita, Zaplana ha marxat a Madrid per ser ministre de Treball quan la legislatura encara no ha acabat, i ha deixat Olivas, el seu fidel col·laborador, enfront del Consell. Ha aconseguit així que tots dos puguen veure complits els seus somnis.

Ja era públic que el vol a Madrid era una meta per a Zaplana. Però només un polític com Olivas podia assumir com un cim el paper que ara li toca dur a terme. Perquè, amb el càrrec llegat per Zaplana, i no per les urnes, el condicionament a Madrid és absolut. I amb la designació del potencial successor ja feta pel mateix Zaplana —Francisco Camps, i no Olivas, serà el candidat electoral del PP en els propers comicis autonòmics—, l'actual president del Govern valencià no podrà mai arribar a un càrrec de major presència política. "Liquidador." Així s'hi va referir el dia de la investidura Joaquim Puig, portaveu de l'oposició socialista a les Corts Valencianes. Òbviament, era un insult, però no va semblar que Olivas s'ho prenguera com a tal. Perquè el president ha assumit clarament aquesta funció, la de liquidar la legislatura amb l'estratègia que els dissenys dissenyats per Zaplana es compliquen mil·limètricament. Sempre ha treballat a l'ombra. I ara, en plena llum, Olivas és un president-ombra. Això sí, una ombra amb aparent poder. El màxim poder que un tècnic com ell ha pogut dur a terme al llarg d'una trajectòria professional marcada per ser sempre "el segon" d'algú.

L'actual president del Consell ha fet públic que vol parlar amb la patronal i sindicats, en un entreteniment de les forces socials que acabarà amb el mandat autonòmic. En el seu discurs inaugural, ha evitat els temes conflictius de l'endeutament autonòmic i de les pèrdues magnífiques de Terra Mítica. Ha invocat suposades millores en l'espai de la prevenció de la inseguretat ciutadana, mentre que les dades del Ministeri de l'Interior assenyalen cap al sentit contrari. S'ha mostrat favorable a la privatització de Canal 9, encara que la cadena siga una tempesta de dèficit econòmic i d'irregularitats orgàniques. No ha esmentat l'espínós tema de la fusió no aconseguida de les caixes d'estalvis, que a més significa el gran desig frustrat tant de Zaplana com d'Olivas. Ha fet menció a l'augment dels llocs de treball al País Valencià, silenciament la precarietat absoluta d'aquests mateixos llocs. "Ens hem situat en camí d'un índex econòmic com el dels Estats Units", ha dit. Això, però, ja ho deia Zaplana. Olivas repeteix el seu eco, i, entre la grisor, intenta trobar el color daurat. Vol ser, segons ell, "el president que donarà la victòria al PP el 2003". Home de caràcter pacient, propens a practicar l'autoritat amb subalterns, i, en canvi, a viure legalment a les ordres d'un superior, José Luis Olivas pot ser el funcionari adient per prolongar el mandat de Zaplana sense Zaplana, per intentar tancar les ferides socials que més puguen tacar Francisco Camps, i per inventar estratègies que desvien l'atenció dels majors escàndols populars. Però, què passa amb els electors? Ara han d'enfrontar-se amb el fet que poden tenir un govern tricèfal. Perquè, qui prendrà les decisions? Ho farà Zaplana des de Madrid? Ho farà Francisco Camps, pressionant Olivas perquè duga a terme accions que beneficien personalment la seua cursa cap a Presidència? Ho farà Olivas, un president que pot no saber amb qui ha de complir més, si amb el que el va escollir o si amb el que ha de ser escollit? Les opcions, en tot cas, no semblen esperançadores.

**"Qui decidirà al Govern valencià?
Zaplana, des de Madrid? Camps,
el candidat a la Generalitat? Olivas,
que ha de complir amb tots dos?"**